

Thi kendes for Ret:

Landsoverrettens Dom bør ved Magt at stande. Til det offentlige betaler Appellanten, Skorstensfejer Sejdel, det Retsgebyr, som skulde have været erlagt eller endnu erlægges, og Godtgørelse for det stemplede Papir, som skulde have været forbrugt eller endnu forbruges, saafremt Sagen ikke for Højesteret havde været beneficeret for indstævnte, Fiskegaardsejer Ostenfelds Vedkommende, samt i Salarium til Højesteretsfagfører Asmusen 150 Kroner. Saa betaler han og til Justitsklassen 2 Kroner. Advokat Hallier tillægges der i Salarium for Højesteret 150 Kroner, som udredes af det offentlige.

Den indtænkede Doms Præmisser ere saalydende:

Ved Højesterets Dom af 27de November 1889 i en af indstævnte, Fiskegaardsejer, exam. jur. S. Ostenfeld i Randers mod 3 Gaardmænd i Overhornbæk for ulovlige Indgreb i de ham som Ejer af Frisenbold Lakssegård tilkommende Fiskerirettigheder anlagt Sag bleve de nævnte Gaardmænd ansete med Bøder, hvilket Resultat ifølge Dommens Præmisser er støttet paa, at det efter de i bemeldte Sag fremkomne Oplysninger vel ikke kunde anses godtgjort, at indstævnte, som af ham paastaet, havde nogen Eneret til Fiskeri i Gudenaens Hovedløb og Randers Fjords Sejlbyh, men at det dog efter de Oplysninger, der forelaa under Sagen, maatte antages, at han som Ejer af Frisenbold Lakssegård var berettiget til ikke blot selv at udøve Fiskeri, navnlig ogsaa med Vaad og lignende Redskaber, i det Vandareal, der maa betragtes som Hovedstrømmen fra Lakssegården til Fjordens Udmunding, men tillige ifølge Forholdenes Natur og Lovgivningens Grundsætninger, jfr. D. L. 5—10—44 og Frd. 2den Januar 1740, til at fordrø dette Hovedstrømløb holdt aabent for Fiskenes Dpgang til Lakssegården, og særlig til at modsætte sig, at der i samme drives Fiskeri af andre, som ikke dertil maatte have særlig Afkomst, paa en saadan Maade eller med saadanne Redskaber, at Fiskenes Dpgang til Lakssegården derved vilde hindres eller hemmes, at der vel heraf ikke kunde udledes nogen udelukkende Ret for indstævnte til Fangst af Laks i det paagældende Vandareal eller nogen Ret for ham til ubetinget og uden Hensyn til den derved anvendte Fremgangsmaade og de derved benyttede Redskaber at formene andre Fangst af nogen bestemt Slags Fisk, navnlig Laks, men at de nævnte 3 Gaardmænd, da det under Sagen var oplyst, at det Fiskeri, som de jævnlig havde udøvet i Hovedstrømmen, bl. a. ogsaa var blevet foretaget med Vaad, derved havde gjort Indgreb i de indstævnte som Ejer af Frisenbold Lakssegård tilkommende Rettigheder, idet bemeldte Redskab — som det i Dommen hedder — maa anses at henhøre til dem, hvis Brug i Hovedstrømmen indstævnte ifølge det foransførte er berettiget til at modsætte sig.

Under Vaaberaabelse af, hvad der saaledes i denne Dom er udtalt angaaende Bestaffenheden og Omfanget af den indstævnte tilkommende Ret med Hensyn til Fiskeriet i Gudena og Randers Fjord, samt under Anbringende af, at Citanten, Skorstensfejer Johan Erhard Sejdel, den Gang i Randers, nu i Holstebro, flere Gange havde i Hovedstrømløbet fra Frisenbold Lakssegård til Fjordens Udmunding i Havet drevet Fiskeri med saadanne Garn, hvis Benyttelse sammesteds indstævnte ifølge Dommen er berettiget til at forbyde, og at han navnlig var vedbleven dermed, ogsaa efter at han ved Overrettens Dom af 2den Februar 1891 i en af indstævnte mod ham og en anden Mand for uberettiget Indgreb i indstævntes omhandlede Fiskerirettigheder anlagt Sag var bleven anset efter Fiskeriloven af 5te April 1888 § 58 med en Bøde til Statsklassen af 25 Kr. for at have fisket i bemeldte Hovedstrømløb med et saakaldet Toggergarn — lod indstævnte under en hos Citanten den 3dje Oktober 1891 afholdt Forbudsforretning ved Fjogden nedlægge Forbud mod, at Citanten driver Fiskeri i Hovedstrømløbet i Randers Fjord og Gudena fra Frisenbold Lakssegård til Fjordens Udmunding i Havet paa en saadan Maade eller med saadanne Redskaber, at Fiskenes Dpgang til Lakssegården derved vilde hindres eller